

de forventer, at Danmark indgår i et medlemskab på det her område. Og det er klart, at når rentespændet til euroen i øjeblikket er i den størrelsesorden, som det er, så er det jo, fordi vi står i venteværelset. Der er ingen, der aner, hvordan det ser ud, hvis vi får et nej på den anden side af den 28. september.

Jeg kommer ikke med skræmmescenarier og siger, at det koster 35.000 arbejdspladser, som en faglig organisation har gjort, men jeg har sagt, at der er ingen, der kender prisen, og i øjeblikket er det helt klart, at rentespændet er lavt på baggrund af, at vi står i venteværelset.

Og hvor meget indflydelse har vi så? Jamen tidligere havde vi ingenting, når vi taler om rentepolitikken i Europa. Da var det tyskerne, der fastsatte renten. Hvilken indflydelse har Danmark så, når vi kommer med ved bordet? Jo, vi har den indflydelse, at vi har nøjagtig lige så meget at skulle bestemme som alle de andre. Derimod var det tidligere tyskerne.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

De næste tre korte bemærkninger er fra hr. Kristian Thulesen Dahl, fru Elisabeth Arnold og hr. Keld Albrechtsen. Der er flere endnu, men det er de tre næste i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når man tænker tilbage på de afstemninger, der har været igennem de senere år omkring EU-forhold, så får man altså sådan en fornemmelse – jeg kan ikke tro, at jeg er ene om at have den – at hver eneste gang vi lige skal til en afstemning, så er den konservative retorik til de skeptiske konservative vælgere: Stem lige ja til det her! Den her skive af salamipølsen skal vi lige have med, men så tag det roligt, så kommer der ikke flere. Så tager vi det roligt derefter, og så kan I falde helt ned; der bliver ikke noget attentat mod nationalstaten, og vi vedbliver at være et selvstændigt land, osv. osv.

Hver eneste gang er det retorikken, og det er det også i den konservative kampagne nu. Den såkaldte omtanke er noget med, at nu skal vi lige stemme ja, men så sætter De Konservative hælene i i forhold til socialområdet og arbejdsmarkedsområdet, selv om alle, der følger regeringskonferencen netop nu, ved, at specielt Euro-11-landene på grund af den valutaunion presser på for at få flertalsafgørelser lige præcis på de her områder.

Derfor må hr. Bendt Bendtsen altså præstere heroppefra at give et bedre bud på, hvad der i givet fald er en selvstændig nation. Hvordan definerer man den? Hvad er det for nogle ting, en selvstændig nation kan træffe beslutning om, der gør, at det er en selvstændig nation? Det er ikke forsvarspolitik, det er ikke udenrigspolitik, det er ikke grænseforholdene, det er ikke flytningepolitik, det er heller ikke valutapolitik, men hvad er der snart tilbage med de svymilestøvler, De Konservative i realiteten har på, i forhold til, hvad man siger netop op til en folkeafstemning?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne gå tilbage til et af de svar, hr. Bendt Bendtsen gav for lidt siden, hvor han tog skarpt afstand fra en udvikling hen imod Europas Forenede Stater.

Jeg vil gerne spørge hr. Bendt Bendtsen, om det ikke er sådan, at den måde, EU fungerer på, jo netop er ved, at man prøver at tæmme de rå markeds kræfter, prøver at regulere, så der ikke kan ske social dumping og ikke kan ske miljøsvineri på bekostning af arbejdskraften og miljøet.

Er det ikke sådan, at det i virkeligheden er de forenede demokratier mod McWorld? Er det så ikke underligt, at venstrefløjens er så bange for dette samarbejde med Europas forenede demokratier, og burde det ikke være noget, som Det Konservative Folkeparti burde være mere nervøst for af den grund?

Men jeg vil godt lige have det præciseret. Det er jo faktisk EU's fortløbeneste, at der er sket nogle reguleringer, som tilgodeser miljøet og arbejdskraften.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror nu nok, hr. Bendt Bendtsen klart fastslog, at euroen var borgerlig politik, og det har han jo ret i.

Men jeg vil godt spørge hr. Bendt Bendtsen og endnu en gang gøre et forsøg på, om jeg kan fravriste Det Konservative Folkeparti et svar på, om Det Konservative Folkeparti, når regnskabet er gjort op i Nice til december, agter at stemme for det samlede resultat, det kompromis, der bliver til Nicetraktaten, også selv om det kommer til at indbefatte flertalsafgørelser, f.eks. om den danske arbejdsmarkedsmodel og overenskomstforhandlinger og den slags ting.